

ТОНЯ ТРАЙКОВА СТАРЕЦ

chitanka.info

Живял е дълго в ъгловата сграда
и свикнал е с дъха на застояло
в мансардата, където вечер сяда
в олющено кресло и гледа вяло.
В квартала го познават. Все по-рядко
го виждат долу да поспре на сянка,
висок, съсухрен, ала някак знатен
с бастуна и суровата осанка.
Седи в креслото, хапчетата взема
като разплисква чашата с водата,
ръката, разтреперана от тремор,
несръчно бърше с опако разлятото.
Но ето го — тържествено изправен —
в особен ритуал е той участник
и чашата с водата пресушава,
тъй сякаш е последното причастие.
А после тътри чехли без досада,
излиза на балкона необлечен,
на фона на старинната фасада
главата му белее отдалече...
Едно амурче само е наблизо,
с отчупена пета присъства тук.
Посяга към косата му от фриза,
като че тя е захарен памук.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.